

ще отиде заедно съ човѣка. То е безсмъртно, както е безсмъртна човѣшката душа.

„Откакъ станахъ мжжъ, напуснахъ, което е младенческо.“ — Съ други думи казано: откакъ започнахъ да мисля, напуснахъ временното. „Когато бѣхъ младенецъ, като младенецъ говорѣхъ, като младенецъ мждрувахъ, като младенецъ размишлявахъ“. (— 11 ст.) Това не значи, че детинското, или младенческото състояние е лошо нѣщо. Младенчество и възмжалостъ сж възрасти, презъ които човѣкъ неизбежно трѣбва да мине. Лошото е пълнежъ, отъ който човѣкъ трѣбва да се освободи. Не прави ли усилия да се освободи отъ злото въ себе си, той ще се задуши. Злото е отрова, която човѣкъ самъ ще опита. Отровата, която е налѣлъ въ чашата си, той прѣвъ ще я изпие. Колкото повече се занимавате съ злото въ себе си, или въ ближнитѣ си, толкова повече го привличате и му давате първо мѣсто. Минавайте и заминавайте край злото, безъ да го виждате, безъ да се разправяте съ него. Спирайте вниманието си върху доброто въ човѣка. Въ всѣки човѣкъ живѣятъ едновременно две сжщества: едното е добро, другото е лошо. Каквото да правите, никога нѣма да се освободите отъ лошото. Тази е причината, поради която човѣкъ понѣкога е недоволенъ отъ живота, отъ условията, въ които се намира. Лошото сжщество въ човѣка го прави недоволенъ. Доброто сжщество го прави доволенъ и щастливъ. Обаче, колкото доволството